

Δόξα τα λεφτά που έχουμε Θεό...

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

Τα... καλά τού Μνημονίου

Στην πολύ ενδιαφέρουσα εκπομπή του Παύλου Θεοδωρακόπουλου, "Η στραβός είναι ο γιάλος ή στραβά αρμενίζουμε", μια από τις πολλές καλές εκπομπές στο ανανεωμένο 2MM, προσκεκλημένος ήταν ο γνωστός δημοσιογράφος και γνωστότερος για το λογοτεχνικό του έργο, Δημήτρης Τζουμάκας, που βρίσκεται στο Σίδνι. Ο Δημήτρης, λοιπόν, είπε περίπου σε κάποια στιγμή ότι δεν θα πρέπει ν' ασχολούμεθα εδώ στο Σίδνι με το ΣΑΕ, αλλά με τα υπαρκτά προβλήματα. Όμως την έντονη συζήτηση αυτές τις μέρες για το ΣΑΕ δεν αρχίσαμε εμείς, αλλά ο υπυπουργός Εξωτερικών, Δημήτρης Δόλλης, με την ιστορική πιά δήλωση "τέρμα στα πανηγύρια" που άναψε τα αίματα και κέντρισε το ενδιαφέρον της ομογένειας, αν κρίνω από τα τηλεφωνήματα ακροατών στις εκπομπές "Ενημερότητα παντού και πάντα" και της Χρυσούλας Τσαμπάζη στην SBS.

Πριν έρθει ο κ. Δόλλης, εγώ λόγω του πρόσφατου ταξιδιού μου στην πατρίδα, αλλά και άλλοι συνάδελφοι είχαμε γράψει για την οικονομική κρίση στην Ελλάδα, με την οποία θα ασχοληθώ και σήμερα.

Σύμφωνα με την Eurostat, όπως έγραψε χθες "Ο Κόσμος", το 2008 στην Ελλάδα δύο στους πέντε πολίτες της ζούσαν στο όριο της φτώχειας δηλαδή το 40% και ασφαλώς καθώς τελειώνει το 2010 το ποσοστό θα είναι μεγαλύτερο από τις συνέπειες τού Μνημονίου, αλλά υπάρχουν ανάμεσά μας Έλληνες που χαι-

ρονται για τη δυστυχία των συμπατριωτών μας.

Για το Μνημόνιο υπάρχουν αυτοί που το υποστηρίζουν και αυτοί που το καταδικάζουν ανεπιφύλακτα, ενώ η αλήθεια βρίσκεται κάπου στη μέση. Οι Ευρωπαίοι δεν είναι δυνατόν να χρηματοδοτούν επ' άπειρον τις σπατάλες των Ελλήνων, κυρίως τού κράτους και ορισμένες προτάσεις τους όχι μόνο είναι σωστές, αλλά έπρεπε να είχαν εφαρμοστεί προ πολλού.

Ασφαλώς, υπάρχουν πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι στο δημόσιο, ασφαλώς πολλοί εισπράτουν αδικαιολόγητα μεγάλους μισθούς και ασφαλώς πολλοί συνταξιοδοτούνται πολύ ενωρίς, ενώ συνεχίζουν να εργάζονται και να στερούν θέσεις εργασίας από αυτούς που πραγματικά πρέπει να εργαστούν για να επιβιώσουν. Όλα αυτά πρέπει να διορθωθούν για να ανακάμψει η Ελλάδα, αλλά ο τρό-

πος που γίνονται οι αλλαγές είναι άδικος, ζημιογόνος και αντιδραστικός.

Εντάξει, συμφωνούμε ότι ένα περίπου εκατομμύριο δημόσιοι υπάλληλοι είναι πολλοί και πρέπει να μειωθούν. Αλλά δεν είναι πολλοί 300 βουλευτές και 50 τόσοι υπουργοί; Με τα αυτοκίνητα, τους οδηγούς, τα πολυτελή γραφεία, τα ταξίδια τους και βάλτε; Βλέποντας αυτά, γιατί να μη διαμαρτυρηθεί ο δημόσιος υπάλληλος που θα χάσει τη δουλειά του; Εστω και αν είναι περιττός, δεν παύει να είναι άνθρωπος με την ανάγκη ενός μισθού για να επιβιώσει αυτός και η οικογένειά του.

Εξάλλου, με τον μισό πληθυσμό να ζει στο όριο της φτώχειας, πώς τολμούν οι χαζοφραγκοί να απαιτούν μείωση μισθών, συντάξεων και καταργούν το δώρο των Χριστουγέννων από τους χαμηλόμισθους; Ενώ την ίδια ώρα δίνουν άφεση αμαρ-

τιών στα λαμόγια που είναι η αιτία της καταστροφής με την κατάργηση τού "Πόθεν έσχες" και τη διαγραφή χρεών 24 δις στο δημόσιο;

Όσον αφορά στις εργασιακές σχέσεις ποιό σκοπό έχει η εφαρμογή των ιδιωτικών συμβάσεων εκτός από την κερδοφορία των επιχειρήσεων; Οι νεοφιλελεύθεροι θα πούν αυτά που μάς λένε εδώ, δηλαδή αν αυξηθούν τα κέρδη των επιχειρήσεων θα γίνουν επενδύσεις και θα μειωθεί η ανεργία. Όμως τα κέρδη των επιχειρήσεων δεν θα αυξηθούν με το μεροκάματο πείνας των εργαζομένων τους, αλλά με την αύξηση στην κατανάλωση. Μόνο όταν αυξηθούν οι πωλήσεις των προϊόντων τους θα αυξήσουν τα κέρδη τους, αλλά και θα αναγκαστούν να προσλάβουν περισσότερους υπαλλήλους για να τα κατασκευάσουν ή να τα πουλήσουν. Αυτό δεν είναι δυνατόν να συμβεί όταν οι μισοί πολίτες είναι μικροσυνταξιούχοι, άνεργοι ή χαμηλόμισθοι στο όριο της φτώχειας.

Το βλέπουμε στην Αυστραλία όπου οι επιχειρήσεις με όλα τα προνόμια που απολαμβάνουν, υποφέρουν όταν ο κοσμάκης μειώνει τις αγορές του και αποταμιεύει όσα χρήματα περισσεύουν.

Θα το πω άλλη μια φορά και θα το λέω ότι το άλφα και το ωμέγα τού καπιταλισμού δεν είναι το κεφάλαιο, αλλά ο καταναλωτής, που όταν κλείσει την στρόφιγγα οι επιχειρήσεις πεθαίνουν από δίψα εσόδων. Το κεφάλαιο ασφαλώς είναι μόνο ένα χρήσιμο εργαλείο και τίποτε άλλο.

* Αύριο: Ποιός λέει ψέματα;

Ασφαλώς μερδεύτηκαν οι συμπάροικοι που αγόρασαν την Τρίτη τις δύο ομογενειακές εφημερίδες τού Σίδνι και διάβασαν στον "Κόσμο" ότι ο κ. Δημήτρης Δόλλης ήταν σκληρός στην κριτική του για το ΣΑΕ, ενώ στο άλλο έντυπο μιλούσαν για οράματα και άλλα περιεργα. Καθώς ο επαγγελματικός ανταγωνισμός στον παροικιακό Τύπο κορυφώνεται, πρώτο θύμα όπως σε κάθε πόλεμο είναι η αλήθεια. Ποιός λέει αλήθεια και ποιός ψέματα θα το διαβάσετε αύριο στον "Κόσμο", σ' αυτή την στήλη.

* Το Λύκειο Ελληνίδων

Το Λύκειο Ελληνίδων στο Σίδνι έχει μια μακρά και λαμπρή ιστορία χωρίς καυγάδες, διχασμούς και τα γνωστά παρατράγουδα που παρατηρούνται σε άλλα σωματεία μας. Όμως, με έκπληξη και θλίψη άκουσα για κάποιες ενέργειες στους κόλπους τού συμβουλίου του, που δεν συνάδουν με την φήμη τού Λυκείου.

Είναι κρίμα να βλέπουμε διχαστικές κινήσεις σε ένα σωματείο με πλούσια και δημιουργική ιστορία.

Ίσως οι συμπαθέστατες κυρίες μάς ενημερώσουν για να μάς απαλλάξουν από τον κόπο να εξακριβώσουμε ε τί συμβαίνει όπως έχουμε καθήκον. Επειδή τα σωματεία μας είναι κοινή ιδιοκτησία και όχι ιδιωτικά τσιφλίκια.

* Καλόο!

Είναι λοιπόν ένας τύπος σε ένα ταξί και θέλει να πει κάτι στον ταξιτζή. Όπως είναι από πίσω του λοιπόν, κάνει λίγο μπροστά και τον χτυπάει ευγενικά στον ώμο με τα δάχτυλα. Ο ταξιτζής τρελαίνεται! Χάνει τον έλεγχο του αυτοκινήτου, πέφτει πάνω σε ένα σκουπιδοτενεκέ, ανεβαίνει στο πεζοδρόμιο, περνάει ξυστά από μία γριούλα και σταματάει λίγα εκατοστά μπροστά από μία βιτρίνα σε ένα μαγαζί.

Γυρίζει στον πελάτη έξαλλος και του λέει:

- Μα είσαι τρελός; Κόντευπα να πάθω καρδιακή προσβολή!

- Μα κύριε, απλά σας ακούμπησα λίγο στον ώμο για να σας μιλήσω!

- Χμ... Ναι, ξέρετε, δίκιο έχετε, αλλά είναι η πρώ-

Πιο απογοητευτική κάθε μέρα η πρωθυπουργός

Δεν το κρύβω πως κ' εγώ είμαι ένας από αυτούς που έχουν απογοητευθεί με την απόδοση της πρωθυπουργού, Τζούλια Γκίλαρντ, που όπως όλοι οι προσηλυτισμένοι υιοθέτησε με φανατισμό τις δεξιές πολιτικές αυτών που της χάρισαν την πρωθυπουργική καρέκλα, όπως τον Μαρκ Αρμπιμπ, ας πούμε που κάρφωνε το κόμμα τους στους Αμερικανούς. Πίστευα πραγματικά ότι η ευφρέστατη και μαχητική κα Γκίλαρντ θα ήταν καλύτερη πρωθυπουργός από τον Κέβιν Ραντ, αλλά αποδείχτηκε μαραμένο μαρούλι που άγεται και φέρεται από την δεξιά πτέρυγα τού Εργατικού Κόμματος, που είναι κακό αντίγραφο των Λίμπεραλ.

Η κα Γκίλαρντ προσπαθεί, προφανώς, να πείσει τούς ψηφοφόρους ότι είναι πιο συντηρητική από τον αρχηγό της αντιπολίτευσης, Τόνι Αμποτ, για να διατηρηθεί στην πρωθυπουργία και ίσως να κερδίσει τις επόμενες εκλογές, αλλά ούτε το ένα θα πετύχει ούτε το άλλο αν συνεχίσει την αρνητική στάση της όσον αφορά στον καταδικωμένο από τους Αμερικανούς Τζούλιαν Ασάντζ.

Η κα Γκίλαρντ αντιμετωπίζει τώρα εξέγερση μέσα στο κόμμα της, καθώς περισσότεροι Εργατικοί βουλευτές επιτίθενται στη γλώσσα που χρησιμοποιεί η πρωθυπουργός εναντίον τού κ. Ασάντζ, ενώ αυτοί δηλώνουν την υποστήριξη τους. Η ομογενής βουλευτής από την αριστερά τού Εργατικού Κόμματος, Μαρία Βαμβακινού, από την Μελβούρνη, είπε στην εφημερίδα The Australian, ότι η κυβέρνηση δεν "διάβασε" σωστά τα αισθήματα των πολιτών στο θέμα αυτό και πως η ίδια υποστηρίζει την δημοσιοποίηση των κρατικών μυστικών στην ιστοσελίδα WikiLeaks τού Τζούλιαν Ασάντζ.

"Αν πιστεύεις στην ελευθερία τού λόγου δεν μπορείς να διαλέγεις τί επιτρέπεται και τί δεν επιτρέπεται να γίνεται γνωστό", είπε η κα Βαμβακινού και μάς βρίσκει απολύτως σύμφωνος.

Η καταδίωξη τού κ. Ασάντζ, που δεν έκλεψε τα μυστικά, αλλά και δεν δημοσιεύει ψευδή ή συκοφαντικά κείμενα είναι μια κατάφωρη απόπειρα να τρομοκρατηθούν οι δημοσιογράφοι για να μην δημοσιεύουν κείμενα που ενοχλούν τους άρχοντες που μάς κυβερνούν. Δεν έχει σημασία αν πρόκειται για μια μικρή χώρα ή την μεγαλύτερη δύναμη της υφλίου, ο δημοσιογράφος πρέπει να ασκεί το καθήκον του χωρίς να κινδυνεύει το δικαίωμά του να εργαστεί, ή η ελευθερία του.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ο υπουργός Εξωτερικών, Κέβιν Ραντ, ακολουθεί δική του πολιτική, διαφορετική από της κας Γκίλαρντ. Όταν άκουσε ότι πιθανόν να αφαιρεθεί από τον κ. Ασάντζ το αυστραλιανό δικαστήριο για να είναι πιο εύκολη η έκδοσή του στις ΗΠΑ για να δικαστεί, ο κ. Ραντ είπε ότι την απόφαση αυτή μόνο αυτός μπορεί να την πάρει.

Η Εργατική γερουσιαστής, Λουίζ Πρατ, από την Δυτική Αυστραλία ζητεί από την κυβέρνηση να προσφέρει πλήρη προξενική κάλυψη στον κ. Ασάντζ για να μην γίνει ένας δεύτερος Ντέιβιντ Χικς στο δαίδαλο της αμερικανικής δικαιοσύνης.

Το μόνο ελαφρυντικό για την κα Γκίλαρντ είναι το γεγονός ότι ηγείται μιας κυβέρνησης μειοψηφίας και αναγκάζεται να ακροβατεί για να διατηρηθεί στην εξουσία, όμως το πολιτικό κόστος δεν πρέπει να υπολογίζεται σε θέματα αρχών και κάθε συμβιβασμός είναι απαράδεκτος, ιδιαίτερα όταν αφορά την ελευθερία ενός πολίτη της Αυστραλίας.

τη μέρα που δουλεύω ταξιτζής. Τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια οδηγούσα νεκροφόρα!

Ακόμη ένα:

Δυο κότες βλέπουν με τα μικρά τους τηλεόραση. Κάποια στιγμή το ζευγάρι που παίζει στην ταινία-

α κάθεσαι στο τραπέζι για το γεύμα που περιλαμβάνει κοτόπουλο ψητό. Τότε η μια κότα λέει στην άλλη:

- Άλλαξε το χρυσή μου σε παρακαλώ, δεν θέλω τα παιδιά να βλέπουν θρούελο!